



ב"ל (נצרת) 703-08-12 - רביע מאהלי נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (נצרת) 703-08-12 - רביע מאהלי נ' המוסד לביטוח לאומימחוזי עבודה נצרת

ב"ל (נצרת) 703-08-12

רביע מאהלי

ע"י ב"כ עו"ד ג'ואד ג'ראסי

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ עו"ד שרה מינטוס

בבית-הדין האזורי לעבודה בנצרת

[20.01.2013]

כב' הנשיאה ורד שפר

פסק דין

1. המערער נפגע ביום 24.03.11 כאשר ספג מכה בראשו, באירוע אשר הוכר כתאונת עבודה.

ועדה רפואית מדרג ראשון בדקה את המערער ביום 27.09.11 וקבעה לו נכות צמיתה בשיעור 0% החל מיום

28.04.11.

על החלטת הדרג הראשון הוגש ערר מטעם המערער, וועדה רפואית לעררים מיום 11.06.12 (להלן: "הועדה")

החליטה לדחות את הערר ולהשאיר את ההחלטה על כנה.

מכאן הערעור שלפני.

2. להלן תמצית טענות המערער -

א. הוועדה לעררים טעתה משלא קבעה למערער נכות צמיתה בתחום הפה והלסת בגין "הקליק" שאבחנה בפתיחת

הפה בתנועות מפרקי הלסתות והרגישות ב-TMJ משמאל.

ב. טעתה הוועדה עת לא הסבירה כיצד קליק בפתיחת הפה לא מקנה אחוז נכות בכלל, הגם שטרחה לציין כי רק

בפתיחת יתר של הפה נשמע "הקליק".

לשיטתו של המערער, לא משנה באיזה פתיחת פה מדובר, פתיחה רגילה או פתיחת יתר, משנשמע "קליק" הדבר

מעיד על מצב לקוי במפרקי הלסת, המקנה אחוזי נכות.

המערער הוסיף וטען כי גם בפתיחה רגילה של הפה נשמע "קליק" וקביעת הוועדה כי רק בפתיחת יתר בשיעור מעל

50 מ"מ נשמע הקליק אינה נכונה, ואף סותרת את ממצאיה של הוועדה עצמה שעה שהיא מציינת כי " בפתיחה

בשיעור 45 מ"מ קיים קליק קל בסוף התנועה בלבד".

ג. טעתה הוועדה עת ציינה כי "בצילום פנורמי 30/1/12 לא נראים סימנים פוסטראומטיים באיזורים סובקונדילריים",

בניגוד לממצאי בדיקתה של ד"ר ורדה חאג' מומחית לפה ולסת, לפיה בהתאם לצילום הפנורמי המפרק לא נראה

טוב, וכי קיים קליק רציפרוקלי לרבות כאבים עזים במישוש שרירי הלעיסה.



ד. טעתה הוועדה עת התעלמה מאישורו הרפואי של ד"ר סרוג'י, אשר ערך למערער בדיקה בשם "מהאן" אשר אובחנה כ"חיובית לפרק שמאל ישירה ועקיפה" לפיו "יש חשד סביר לדלקת כרונית בפרק שמאל" וכי סביר להניח שהמאקרוטראומה שקבל המערער באזור פרק הלסת גרמה לשינויים דיגנרטיביים בתוך פרק שמאל, בהתאם לכך ד"ר סרוג'י הפנה לבדיקת MRI והמשך טיפול.

טעתה הוועדה עת לא ערכה למערער בדיקת "מהאן", ועת לא הפנתה לבדיקת MRI, אשר עלולה להסביר את הקליק שאף הוועדה אבחנה בבדיקתה.

ה. פרוטוקול הוועדה מלמד כי למעשה הוועדה התייחסה למערער בגישה שלילית וכי התרשמה כי הינו מתחזה או מגזים ומעמיד פנים בקשר ליכולותיו לתפקד כראוי, במצב שכזה היה על הוועדה להזהיר את המערער ולהעמידו על התרשמותה וליתן לו הזדמנות להשמיע את דבריו בתגובה לחשדותיה, ומשלא נהגה בהתאם לאמור, יש להחזיר את הדיון לוועדה בהרכב אחר בהתאם להלכה הקיימת בעניין.

ו. באשר לתחום הניירולוגי-

הוסיף המערער וטען, כי טעתה הוועדה משלא קבעה לו נכות נוספת נויירולוגית בגין חבלת הראש ממנה סבל בתאונה נשוא הערעור, זאת על אף אבחנתה כי קיימת "רגישות יתר בניקוש מעל פני הגולגולת והמצח משמאל".

טעתה הוועדה משלא הפנתה את המערער לבדיקת C.T. ראש, שכן ציינה כי הבדיקה לא בוצעה עד היום, זאת על אף שבהתאם לספרות הרפואית, אי אבחון דבר ב-C.T. אינו מלמד בהכרח על העדר נכות בתחום הניירולוגי.

כמו כן טעתה הוועדה עת לא הסבירה מדוע ממצאיה בתחום הניירולוגי אינם מקנים אחוזי נכות לצמיתות.

3. מנגד, ב"כ המשיב טענה כי הוועדה בצעה למערער בדיקה קלינית מעמיקה ומקיפה ציינה כי ה"קליק" נשמע בעת פתיחת יתר של הפה, ומצאה כי תנועת מפרקי הלסת לפנים ולצדדים חופשית ומלאה.

באשר לאפרכסת האוזן - הוועדה מתייחסת לצלקת העדינה וגורסת כי היא אינה דבוקה.

הוועדה אף מתייחסת לטענתו של המערער בדבר כאבי ראש, היא אומנם מוצאת רגישות יתר בניקוש אולם אינה מוצאת קיפוח מוטורי או סנסורי.

ב"כ המשיבה ציינה כי במסמך הרפואי הראשוני מיום התאונה טוען המערער כי הוא שולל אובדן הכרה או הקאה.

4. עיון בפרוטוקול הוועדה לעררים מראה שנרשמו מפי המערער תלונות לפיהן "כל הזמן סחרחורת וכאב ומפריע הקליק פותח וסוגר הפה פותח שהפה לא יפגע".

הוועדה בדקה את המערער וציינה את הממצאים הבאים-

" בסגירה מנשך שיניים תקין ויציב קו אמצע דנטלי עליון ותחתון זהים, תנועת מפרקי הלסת חופשית לפנים תנועת מפרקי לסת חופשית ומלאה לצדדים.



פתיחת פה חופשית בשיעור 50 מ"מ בין להבי השניים הטוחנות וללא סטייה לצדדים, פתיחה בשיעור 45 מ"מ ללא קליק כאשר קיים קליק קל בסוף התנועה בלבד.

תנועת מפרק ולסת לצדדים ולפנים ללא קליק. מבצע פתיחת יתר (דמוי פריקה) בשיעור למעלה מ-50 מ"מ ואז נשמע קליק

יש לציין כי הקליק לא נשמע בתחום תנועה פיזיולוגי של המפרק אלא בפתיחת יתר לדבריו היה פצע באפרכסת אוזן שמאל אשר לא נתפר בבדיקה נראה קפל פרי אורוקולרי ויתכן שצלכת עדינה מאוד בקפל אשל לא נראית אינה דבוקה... ללא... וללא סימני דלקת בצילום פנורמי 30/1/12 לא נראים סימנים פוסטראומטית באיזורים סובקונדולריים. נוירולוגית אין אזכור בתיק לאיבוד הכרה לטענתו איבד הכרה למס' דקות משך שנה וחודשיים, ביקר אצל נוירולוג (לא זוכר את שמו) שהפנה אותו ולפה ולסת ולא נערכו כל בדיקות. בבדיקה היום טוען לכאבי ראש ספונטניים באיזור המצח משמאל - עפ"י .. ב.מ.פ. רגישות יותר בניקוש מעל פני הגולגולת ובמצח משמאל אין כל קיפוח מוטורי או סנסורי אין החזרים חולניים במרחב של צד..הופנה ל C-T שלא בוצע עד היום.

ובפרק אבחנות ציינה כדלקמן-

"חבלה באיזור אוזן שמאל במנגנון של מכה מהצד ללא הפרעות פונקציונאליות במע' הלעיסה, בטווח תפקודי נורמלי של מפרקי הלסת, רגישות ב [TMJ] משמאל."

הוועדה סיכמה דיוניה באופן הבא-

"מבחינה פה ולסת לאור הממצאים כפי שתוארו לא נותרה כל נכות מהתאונה הנדונה.

הבדיקה הנוירולוגית תקינה לחלוטין אף היא ולפיה קובעת הוועדה כי לא נותרה כל נכות כתוצאה מהתאונה הנדונה."

דיון והכרעה-

5. עיון בפרוטוקול הוועדה לעררים מושא הערעור מראה כי הוועדה אשר כללה מומחים בתחום א.א.ג, נוירולוגיה ופה ולסת, ערכה בדיקה קלינית יסודית למערער, וציינה את ממצאיה בפרוט, כמו גם את המסקנות שהסיקה מממצאי בדיקות שהיו בפניה, ומסקנותיה תואמות ממצאיה.

הוועדה ציינה את המסמכים שעמדו בפניה "פרוטוקול וועדה מחוזית, מכתב ד"ר סרוג'י, מכתב ד"ר זערורה, מכתב ד"ר חאג' ורדה ודוח מיון בי"ח העמק."

הוועדה תארה בפרוט רב את תנועות מפרק הלסת וציינה כי תנועתם מלאה וחופשית לצדדים וכי קיימת "פתיחת פה חופשית בשיעור 50 מ"מ בין .. השניים הטוחנות וללא סטייה לצדדים" תוך שהיא מציינת כי נשמע קליק רק בסוף תנועת פתיחת הפה "פתיחה בשיעור 45 מ"מ ללא קליק כאשר קיים קליק קל בסוף התנועה בלבד".

הוועדה ציינה כי "תנועת מפרק ולסת לצדדים ולפנים ללא קליק. מבצע פתיחת יתר (דמוי פריקה) בשיעור למעלה מ-50 מ"מ ואז נשמע קליק, יש לציין כי הקליק לא נשמע בתחום תנועה פיזיולוגי של המפרק אלא בפתיחת יתר"

הוועדה מתייחסת לאפרכסת האוזן ומציינת כי קיימת צלקת עדינה אך איננה דביקה ללא סימני דלקת, כמו כן מתייחסת לממצאי הצילום הפנורמי מיום 30.01.12 וקובעת כי "לא נראים סימנים פוסטראומטית באיזורים סובקונדולריים".



6. אשר לתחום הנוירולוגי-

הוועדה התייחסה לתלונותיו של המערער בדבר כאבי ראש וצינה כי קיימת "רגישות יתר בניקוש" אולם אינה מוצאת קיפוח מוטורי או סנסורי, וכי המערער הופנה לבדיקת C.T. אך הבדיקה לא בוצעה. יוער כי לא מצאתי ממש בטענת המערער לפיה נפלה טעות בכך שהוועדה לא בחרה להפנותו לאותה בדיקת C.T.-עצם העובדה שהוועדה ציינה שהמערער הופנה לבדיקה כזו והיא לא בוצעה - אינה מחייבת את המסקנה שמדובר בבדיקה שלדעת הוועדה הייתה דרושה, ובכל מקרה השאלה אם בדיקה מסוימת נחוצה לצורך גיבוש מסקנות בעניין נתון היא שאלה רפואית, המצויה בתחום שיקול דעתה המקצועי של הוועדה, ובית הדין נטול הסמכות והכלים להתערב בו.

אשר לטענה בדבר איבוד הכרה-

הוועדה מציינת כי בתיק אין כל אזכור לאיבוד הכרה, וכי לדברי המערער הוא "ביקר אצל נוירולוג (לא זוכר את שמו) שהפנה אותו ולפה ולסת ולא נערכו כל בדיקות". יש להזכיר כי כפי שציינה ב"כ המשיב, הרי שבגיליון חדר המיון, שהיה המסמך הרפואי הראשוני מיום 25.03.11 נרשם כי המערער "שולל הקאה או איבוד הכרה".

הוועדה לא מצאה, אם כן, כל ממצא נוירולוגי בלתי תקין, והרגישות לניקוש הגולגולת אינה בגדר ממצא שמחייב ביעת נכות, והמערער גם לא הפנה לפרוט מסוים כלשהו שיש מקום ליישמו נוכח ממצאים אלה.

7. אינני מקבלת את הטענה של המערער לפיה היה על הוועדה להזהירו בשל התרשמותה לכאורה כי מצגיו אינם אמיתיים -

הערותיה של הוועדה אינן מעידות על כך שאיננה מאמינה לדברי המערער, והפניותיה להיעדר תיעוד התומך באובדן הכרה או כי הקליק נשמע רק בפתיחת יתר של הפה אינן מחייבות מסקנה זו.

8. אשר לטענה כי הוועדה התעלמה מממצאיה של ד"ר ורדה חאג', יש לומר כי מדובר במסמך רפואי שנערך ע"י רופאת שיניים שאינו כולל מסקנות בדבר נכות כלשהי, ולא בחוות דעת מנומקת אשר מחייבת התייחסות.

9. אשר לטענה לפיה הוועדה התעלמה ממסמך הרפואי של ד"ר סרוג'י וכי הוועדה לא ערכה בדיקה בשם "מהאן"

ובדיקת MRI, נאמר כי הכלל הוא שוועדה רפואית הדנה בעניינו של נבדק, לציון את עיקר המסמכים שהיו בפניה ואשר הניעו אותה לקבוע את אשר קבעה. יחד עם זאת, הוועדה אינה מחויבת להיכנס לפרטי כל מסמך ומסמך יתרה מזאת לא כל בדיקה שמומחה רפואי עורך מחייבת את הוועדה.

10. מכל האמור עולה, כי לא נפלה כל טעות משפטית בפעולות הוועדה או מסקנותיה, ואין מקום להתערבותו של בית הדין, ועל כן דינו של הערעור להידחות.

11. משמדובר בהליך למימוש זכויות מתחום הביטחון הסוציאלי - לא ינתן צו להוצאות.

12. במידה ומי מהצדדים יבקש לערער על פסק דין זה, עליו להגיש בקשת רשות ערעור לבית הדין הארצי לעבודה בירושלים וזאת בתוך 30 יום מיום קבלת עותק פסק הדין.

ניתן היום ט' בשבט תשע"ג, 20 בינואר 2013, בהעדר הצדדים וישלח אליהם.